

nedsatte med 1,000 Kr., fordi denne Forhøielse indeholder et Paalæg, som vilde være et Indgreb i Administrationens Myndighed, og dernæst forhøiede med 2,192 Kr. 83 Ore, fordi Lov af 26de Marts 1870 § 6 har fastsat, hvilken Lønning Regjeringen er berettiget til at tilstaa en konstitueret Embedsmand, og Regjeringen efter vort Skøn har forstaaet denne Bestemmelse rettelig. Skulde en anden Forstaaelse være mulig, bør et saadant Lovfortolkningsspørgsmaal dog ikke afgjøres ved Rigsdagens Voteringer om Finantsloven.

ad § 5.

Under 5. (Toldafgifter osv.) findes ved a. (Indførselstold osv.) tilføjet en Anmærkning saalydende:

„Finantsministeren bemyndiges til i Finantsaaret 1877—78 at tilstaa toldfri Indførsel under fornøden Kontrol af Salt til Sodafabrikation.“

Udvalgets Flertal skal Intet indvende imod denne Begunstigelse, for hvilken Landstinget allerede een Gang har udtalt sig; men det finder det ikke vel stemmende med Grundlovens Ord (§ 47) at indføre Forandring i en Stattelov ved Finantsloven. Det forbeholder sig derfor at indbringe et særligt Lovforslag, der tilstaa Begunstigelsen indtil videre, og tilraader den ansøgte Anmærkning udslettet.

ad § 8.

Under II. er som „Udbetaling af Kolonialkasserne paa de dansk-vestindiske Der til de almindelige Statsforbødenheder“, hver med Halvdelen, opført 25,000 Kr. Denne Post findes vel i det af Regjeringen forelagte Forslag til Finantslov, men i andre Udtryk, blot som Indtægt fra de vestindiske Der, altsaa som en Indtægt, om hvilken det forudsattes, at det udenfor Finantsloven var bestemt, hvorledes den skulde indkomme. Og i Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 4de December 1876 har Finantsministeren oplyst, at dette kun var sket, for at give et saa nøiagtigt Overblik over Statsindtægterne som muligt, og i Tilid til, at det af samme Minister Thinget forelagte særlige Lovforslag om Kolonialkassernes Bidrag vilde blive fremmet og udkomme, inden Finantsloven blev færdig. Da dette hidtil ikke er sket, har nævnte Minister til tredie Behandling af Finantsloven i Folkethinget stillet Udbringingsforslag om, at Post II. under § 8 gaar ud, og det særlige Lovforslag opføres i § 28 under Fortegnelsen over de under Forhandling værende Lovforslag, som ville bevirke Forandringer i Finantsloven. Disse Forslag bleve forfattede. Da imidlertid Kolonialloven af 27de November 1863 i sin § 56 tilfiger Kolonieme, at efter Udløbet af de første 10 Aar skulle deres Bidrag til de almindelige Statsforbødenheder bestemmes ved Lov, og dette Tilfald ikke vilde være fyldtgjort derved, at Bidraget fastsattes i de aarlige Finantslove, saa maa Udvalgets Flertal anse de af Ministeren i Folkethinget foreslaaede Udbringinger for nødvendige.

ad § 9.

Under 3. findes opført:

„Udvalg, foretagne i geistlige Embeders Indtægter siden 11te Juni 1875 og inddragne i Fonds under Navn af Stiftsmidler, anslaaes til 50,000 Kr.“

Hensigten med denne i Folkethinget indsendte Post er ifølge Udvalgsbetænkningen at værne om Lovgivningsmagtens Ret med Hensyn til Ordningen af Præsternes Lønning, at sikre de inddragne Midler mod en Anvendelse, der ikke forud har vundet den bevilgende Myndigheds Billigelse, og endelig at protestere mod den uoviste ministerielle Vilkaarlighed. Nærværende Udvalgs Flertal finder sig ikke opfordret til at indlade sig paa det Spørgsmaal, hvorvidt vedkommende Ministers Fremgangsmaade, at afdrage en Del af de større ledige Præstetals Indtægter og henlægge Afdragene til de saakaldte Stiftsmidler, har tilstrækkelig Gjæmnel i den tidligere Tids Praxis. Flertallet skal kun bemærke, at denne Foranstaltning i hvert Fald tilfjendbegiver sig som rent midlertidig og kun truffen i den Hensigt, at forberede en bedre Ordning af Landsbypræsternes Lønninger, hvorpaa der ifjor gjordes et gjentaget, men desværre ligesaa lidt som tidligere lykket, Forsøg. Medens der nu ikke synes at være nogen skjellig Grund til at befrygte, at Ministeren skulde forsøge at gjøre nogen util-